

[Jens Jensen.]

blev naaet. Jeg sigter her til Bestemmelsen om, at Tilskud og Laan fortrinsvis ydes til Fiskere og Fartøjs ejere, der driver Saltvandsfiskeri som Erhverv, og for hvis Vedkommende mindst de tre Femtedele af Aarsindtægten skyldes personlig Virksomhed ved Saltvandsfiskeri. Jeg har den Opfattelse, at en Bestemmelse som denne i nogen Grad tangerer de Bestemmelser, der findes i Loven om Istandsættelse m. v. af Byeendomme, og som har været medvirkende til, at denne Lov, forinden den blev ændret, kun blev benyttet i ringe Grad. Jeg mener, det bør overvejes, om man ikke skulde skride til at ændre denne Bestemmelse i Retning af, at enhver Fartøjs-ejer bliver i Stand til at opnaa Tilskud efter denne Lov, og jeg vil gerne anbefale, at der bliver Lejlighed til at drøfte Lovforslaget i et Udvalg.

Med disse Bemærkninger kan jeg, som jeg sagde i mine indledende Bemærkninger, give Tilsagn om mit Partis Medvirken til Lovforslagets Gennemførelse her i Tinget.

P. A. Poulsen (Stenderup): Det Lovforslag, der her er forelagt af den højtærede Minister for Landbrug og Fiskeri, maa vel nok først og fremmest betragtes ud fra beskæftigelsesmæssige Hensyn, og paa flere Omraader falder Lovforslaget af den Grund sammen med Synspunkterne for de Love, der er blevet vedtaget angaaende Reparationer og Forandringer paa Ejendomme i By og paa Land. Men Lovforslaget tilsigter jo da ogsaa i høj Grad at støtte Fiskerierhvervet som saadant, og jeg vil gerne takke den højtærede Minister, fordi Lovforslaget er blevet fremsat, idet vi sikkert alle har en dyb Erkendelse af det samfundsnyttige og for vor Eksport saa betydningsfulde Arbejde, der udføres af vor Fiskerbefolkning under yderst farlige og meget krævende Omstændigheder.

Der er lige en lille Bemærkning, jeg gerne vil fremsætte i Anledning af Lovforslagets § 2, Stk. 2, hvor der findes en Bestemmelse om Tilbagebetaling af en forholdsmæssig Del af Tilskuddet i Tilfælde af Ejerskifte inden for de første 10 Aar. Jeg vil gerne i denne Forbindelse spørge den højtærede Minister, hvorledes Forholdet vil blive i det Tilfælde, at et Fartøj gaar ned og Skipperen omkommer — enten dette saa maatte hidrøre fra Krigsforanstaltninger eller skyldes andre Omstændigheder —: Vil Enken da eventuelt være forpligtet til at betale en *udækket* Restgæld paa Fartøjet, eller er det Tanken, at der netop i saadanne

Tilfælde vil være Grund til helt eller delvis at frafalde Tilbagebetalingskravet? Jeg beder den højtærede Minister udtale sig herom.

Man kan vel nok sige, at Prisstigningerne paa samtlige Materialer til Bygning af Fiskerfartøjer i den senere Tid har været saa voldsomme, at et Tilskud paa 10 pCt. maa betragtes som et meget beskedent Vederlag for at sætte beskæftigelsesmæssigt set sunde Arbejder i Gang, og Risikoen for de enkelte Fartøjs ejere vil trods Tilskuddet og Laanet alligevel være meget stor for den Fisker, der paabegynder en Nybygning — for øvrigt vil Materialerne vel meget snart være steget med yderligere en halv Snes Procent. Jeg mener derfor, at man bør tænke paa, at der i Tilfælde af Fartøjets Forlis i de fleste Tilfælde vil være efterladte, nære Paarørende til Fartøjets Ejer og Fører, og for en saadan Enke vil det være en tyngende Byrde, om hun skal tilpligtes at tilbagebetale en forholdsmæssig Del af Tilskuddet, hvis der er udækket Restgæld paa Fartøjet, især da Erfaringerne har vist, at det i de fleste Tilfælde er meget begrænset, hvad Fiskeren har kunnet spare sammen ud over det Beløb, han har anbragt i det nybyggede Fartøj, og denne Egenkapital vil som oftest være det eneste Beløb, der staaer til Enkens og Børnenes Raadighed til Familiens Underhold, hvis Ulykken vil, at Fartøjets Ejer skulde forulykke ved Forlis.

Med Hensyn til Laan til Motoranlæg i Fiskerfartøjer, hvilket ligeledes er omtalt i § 2, Stk. 2, vil jeg henstille til den højtærede Minister, om det ikke var muligt, at Bestemmelsen om Tiden for Tilbagebetalingen blev ændret fra 6 til 10 Aar, da det selvsagt vil betyde en Lettelse for mange, og man kan vel nok sige, at 6 Aars Løbetid for et saadant Laan er kort.

Selv om det skal indrømmes, at Fiskerierhvervet i Øjeblikket ikke hører til de Erhverv, der er allerdaarligst stillede, er det til Gengæld vel nok det Erhverv, der er farligst stillet. Der er næppe noget andet Erhverv i Danmark, som for Tiden vil bytte med Fiskerierhvervet, naar der tages Hensyn til de farlige Forhold, hvorunder Fiskeriet maa udøves. Jeg behøver i denne Forbindelse kun at henvise til de mange sørgelige Forlis, som skete i Aaret 1940, hvorved ca. 60 Fiskere mistede Livet under Varetagelsen af deres daglige Gerning paa Havet. Et nyt sørgeligt Tilfældeovre fra Vestkysten staaer os alle i frisk Erindring. Men trods dette, at det er med Livet som Indsats, fortsætter vore modige Fiskere deres Gerning.